

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/43/2016
Identifikačné číslo spisu: 2014200792
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200792.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MVDr. P. X., narodený X. F. XXXX, bytom F. Q. P., O. č. XXX, právne zast.: Mgr. Martinom Paškalom, advokátom so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 27, proti žalovanej: Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Botanická č. 17, IČO: 17 317 894, právne zast.: JUDr. Jurajom Erben <. advokátom a konateľom Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mostová č. 2, IČO: 35 724 111, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 11. septembra 2014, číslo: 25/2012/Pr, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. februára 2016, č.k. 14S/209/2014-181, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 8. februára 2016, č.k. 14S/209/2014-181, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 8. februára 2016, č.k. 14S/209/2014-181, postupom podľa § 250j ods. 2 písm. d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej z 11. septembra 2014, číslo: 25/2012/Pr a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie Disciplinárneho senátu Komory veterinárnych lekárov SR zo 14. mája 2014, číslo: 25/2012 DS, ktorým prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinným z porušenia § 9 ods. 2 písm. a/ a písm. c/ zákona č. 442/2004 Z.z. o súkromných veterinárnych lekároch, o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení zákona č. 488/2002 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 442/2004 Z.z.“) v spojení s § 3 písm. a/ prvej časti Etického a profesného poriadku Komory veterinárnych lekárov SR, pretože žalobca ako člen Komory veterinárnych lekárov SR dňa 17. augusta 2012 pri psovi sťažovateľa Ing. J. L. nevedol evidenciu o vykonaní súkromnej veterinárnej činnosti a poprel vykonanie týchto súkromných

veterinárnych činností, čím pri výkone svojho povolania nekonal čestne, t.j. v rozpore so zásadami etiky, ktoré vydala Komora veterinárnych lekárov SR, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z., za čo mu bolo uložené - písomné napomenutie.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní postupoval v intenciách § 21 ods. 1, 2, § 23 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z., § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako aj druhej hlavy piatej časti OSP.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že žalovaná sa nevysporiadala s námietkou nesprávneho zloženia Prezídia KVL SR pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu. Odôvodnenie rozhodnutia žalovanej k tejto námietke v znení cit.: „Prezídium KVL SR konštatuje, že argument disciplinárne obvineného a jeho právneho zástupcu o tom, že dňa 6.9.2013 Prezídium KVL SR rozhodovalo v období, keď počet členov v Prezídium KVL SR boli štyria a nebol tak v súlade so zákonom 442/2004 Z. z. je nedôvodný. V čase rozhodovania dňa 6.9.2013 malo Prezídium KVL SR zákonom požadovaný počet členov a rozhodovalo v zmysle § 7 druhej časti rokovacieho poriadku stanov KVL SR.“, považoval za nedostatočné. V tejto súvislosti dodal, že žalovaná vo svojom vyjadrení následne podrobne opísala skutočnosti, za ktorých bol za člena Prezídia KVL SR ustanovený MVDr. F. B. ako náhradník a tak Prezídium KVL SR rozhodovalo v potrebnom počte členov a v zmysle zákona, avšak vyjadrenie žalovanej nepodlieha súdneho prieskumu a argumenty uvedené v písomnom vyjadrení nemožno považovať za súčasť napadnutého rozhodnutia. Preto dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej je v tejto časti nedostatočne odôvodnené, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že je daný dôvod na postup podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP, preto rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal, a to vo výške 70,- eur z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanie žaloby a vo výške 675,99 eur z titulu trov právneho zastúpenia.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie.

Za odvolací dôvod označila dôvody plynúce z § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V podanom odvolaní žalovaná namietala nedostatočné vysporiadanie sa s námietkou o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Tvrdila, že žalobca bol v čase rozhodovania súdu vyčiarknutý z Registra Komory veterinárnych lekárov SR z dôvodu právoplatného odsúdenia za úmyselný trestný čin v zmysle § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 442/2004 Z.z. .V tejto súvislosti argument krajského súdu, že žalovaná túto skutočnosť nedoložila relevantným dôkazom považovala za nesprávny, keďže táto skutočnosť bola a je súdu známa, nakoľko iný senát krajského súdu (v identickom personálnom zložení) rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej o vyčiarknutí z príslušného registra. Dodal, že tento senát krajského súdu sice rozhodol aj o odklade vykonateľnosti rozhodnutia o vyčiarknutí žalobcu, avšak ide o statusovú vec, ktorá nie je vykonateľná, a teda žalobca sa nestal opäť členom komory. Žalovaná ďalej poukázala aj na to, že sám žalobca nepoprel právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin, pričom za takéto odsúdenie zákon automaticky Komore veterinárnych lekárov SR ukladá vyčiarknutie člena, a to bez možnosti správnej úvahy.

V ďalšej časti odvolania žalovaná poukázala na to, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovanej iba z dôvodu, že išlo o nedostatočné odôvodnenie jednej odvolacej námietky. Zastáva názor, že námietka bola

vyhodnotená ako nedôvodná a s odkazom na Stanovy Komory veterinárnych lekárov SR bolo dostatočne odôvodnené prečo. Rovnako neobstojí ani tvrdenie súdu, že žalovaná mala námietku odôvodniť podrobnejšie, lebo prezídium išlo znovu rozhodovať, nakoľko odvolacia námietka smerovala proti prvému rozhodnutiu prezídia, kde žalobca napáda (ne)členstvo MVDr. G. v prezídiu, ale o druhom odvolaní rozhodovalo už prezídium, kde MVDr. G. nahradil náhradník MVDr. B.. Zloženie prezídia s náhradníkom MVDr. B. žalobca nenapádal vopred už v odvolaní, ale až v samotnej správnej žalobe, preto prezídium nemalo dôvod túto situáciu vo svojom druhom rozhodnutí bližšie rozoberať. Krajský súd odôvodnenie výrokovej časti oprel výlučne o (údajné) nedostatočné odôvodnenie spôsobujúce nepreskúmateľnosť, nie však preto, že by vylučoval, alebo pripúšťal náhradníkov prezídia, prípadne preto, že by nepripúšťal členstvo MVDr. B. v prezídiu.

Vzhľadom na uvedené, žalovaná navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 220 OSP rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanej prizná trovy konania.

III.

K odvolaniu sa vyjadril podaním z 29. apríla 2016 žalobca.

Stotožnil sa s názorom krajského súdu, že zamietnutie žaloby z dôvodu, že žalobca stratil aktívnu legitimitáciu, by malo za následok v prípade, že žalobca bude úspešný v konaní, v ktorom bude preskúmané rozhodnutie správneho orgánu o vyčiarknutí zo zoznamu Komory veterinárnych lekárov SR odňatie možnosti účinne sa brániť v tomto konaní, pretože by stratil procesnú lehotu na podanie novej žaloby. Rovnako vyjadril nesúhlas s tvrdením žalovanej, že sa jedná o statusovú vec, ktorá nie je vykonateľná, nakoľko statusové veci sú konania o osobnom stave (rozvod, určenie rodičovstva, atď.), pričom rozhodnutím o vyčiarknutí z registra nedochádza k zmene osobného stavu žalobcu.

K nezákonnému zloženiu prezídia uviedol, že je bezpredmetné, že druhostupňový orgán v disciplinárnom konaní prvému odvolaniu vyhovel, pretože námietkou týkajúcou sa nezákonného zloženia prezídia sa nezaoberal ani v jednom z rozhodnutí o odvolaní žalobcu. V prvom rozhodnutí prezídia zo 6. septembra 2013, číslo: 25/2012 Pr sa uvádza, že odvolaniu žalobcu bolo vyhovené z dôvodu procesného pochybenia disciplinárneho senátu. V preskúmanom rozhodnutí sa uvádza, že v čase rozhodovania malo prezídium zákonom požadovaný počet členov, čo považoval krajský súd za nedostatočné zdôvodnenie zákonnosti zloženia druhostupňového orgánu v disciplinárnom konaní. Dodal, že ťažisko problému spočíva v tom, že prezídium rozhodovalo aj o druhom odvolaní žalobcu v nezákonnom zložení. V súvislosti so zvolením (nezvolením) náhradníkov za členov prezídia poukázal na konanie vedené pred Krajským súdom v Prešove pod sp.zn. 1S/29/2014, v ktorom súd vykonal rozsiahle dokazovanie a situáciu vyhodnotil tak, že na sneme Komory veterinárnych lekárov SR z 19. novembra 2011 náhradníci prezídia zvolení neboli. Keďže táto vada bola odstránená až na sneme z 29. novembra 2014, je rozhodnutie prezídia neplatné z dôvodu jeho nezákonného zloženia.

Záverom žalobca skonštatoval vecnú a právnu správnosť rozsudku krajského súdu, odvolanie žalovanej považoval za účelové, smerujúce k oddialeniu jeho právoplatnosti a vykonateľnosti a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 492 ods. 1 a 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(2) Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 244 ods. 1, 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie žalovanej z 11. septembra 2014, číslo: 25/2012/Pr a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Z obsahu vyžiadaného administratívneho spisu žalovanej a evidovaného pod číslom 25/2012 DS mal najvyšší súd preukázané, že disciplinárne konanie začalo podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom Dozornej komisie Komory veterinárnych lekárov SR dňa 7. decembra 2012. Disciplinárny senát Komory rozhodnutím z 1. júla 2013, číslo: 25/2012 DS uznal žalobcu podľa § 3 písm. d/ siedmej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR za vinného pre porušenie § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 442/2004 Z.z., na tom skutkovom základe, že ako člen Komory dňa 17. augusta 2012 pri psovi sťažovateľa Ing. J. L. nevedol evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z. a uložil mu

disciplinárne opatrenie podľa § 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z.z. a § 3 písm. a/ prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory - písomné napomenutie. Následne podanému odvolaniu zo strany žalobcu vyhovel rozhodnutím zo 6. septembra 2013 Prezídium Komory (odvolací orgán) a zrušilo rozhodnutie disciplinárneho senátu z 1. júla 2013. Dôvod zrušenia rozhodnutia spočíval v tom, že disciplinárny senát vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, hoci podmienky na to splnené neboli. Disciplinárny senát Komory po niekoľkých odložených pojednávaniach rozhodnutím zo 14. mája 2014, číslo: 25/2012 DS, opätovne žalobcu uznal za vinného, a to na základe totožných skutkových dôvodov ako v predchádzajúcom rozhodnutí z 1. júla 2013. Rovnako mu uložil disciplinárne opatrenie podľa § 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z.z. a § 3 písm. a/ prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory - písomné napomenutie. Uvedené rozhodnutie opätovne napadol žalobca odvolaním, v ktorom namietal (okrem iného), že počet členov Prezídia Komory v čase vydania rozhodnutia zo 6. septembra 2013 nebol v súlade so zákonom 442/2004 Z.z.. Prezídium Komory rozhodnutím z 11. septembra 2014, číslo: 25/2012/Pr, odvolanie ako nedôvodné zamietlo a rozhodnutie Disciplinárneho senátu Komory ako vecne správne potvrdilo. Námietku žalobcu týkajúcu sa počtu členov Prezídia Komory vyhodnotilo ako nedôvodnú s tým, že dňa 6. septembra 2013 kedy Prezídium rozhodovalo o prvom odvolaní žalobcu (podanému voči rozhodnutiu Disciplinárneho senátu z 1. júla 2013) malo Prezídium zákonom požadovaný počet členov.

1/ Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkou žalovanej o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu

V podanom odvolaní žalovaná namietala, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí nedostatočne vysporiadal s námietkou nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Uvedenú námietku žalovaná oprela predovšetkým o to, že žalobca bol v čase rozhodovania súdu vyčiarknutý z Registra Komory z dôvodu jeho právoplatného odsúdenia za úmyselný trestný čin (§ 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 442/2004 Z.z.).

Podľa § 7 ods. 1 a 3 zákona č. 442/2004 Z.z. Komora vyčiarkne z registra toho,

a/ kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,

b/ kto bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo koho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,

c/ kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo trestný čin z nedbanlivosti súvisiaci s poskytovaním veterinárnej starostlivosti,

d/ kto písomne požiadal o vyčiarknutie z registra,

e/ o kom sa dodatočne zistí, že nespĺňa niektorú z podmienok uvedených v § 2 ods. 3,

f/ komu bolo právoplatne uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie z registra, a to na dobu určenú v rozhodnutí o uložení disciplinárneho opatrenia.

(3) Proti rozhodnutiu o vyčiarknutí z registra môže súkromný veterinárny lekár podať odvolanie dozornej komisii.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, 12) ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 55 ods. 1, 2 Správneho poriadku, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, včas podané odvolanie má odkladný účinok.

(2) Ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem alebo ak je nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia utrpí účastník konania alebo niekto iný nenahraditeľnú ujmu, môže správny orgán odkladný účinok vylúčiť; naliehavosť treba riadne odôvodniť. Odkladný účinok nemožno vylúčiť, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 442/2004 Z.z. vyplýva, že proti rozhodnutiu o vyčiarknutí z registra môže súkromný veterinárny lekár podať odvolanie dozornej komisii. Zároveň príslušné ustanovenie menovaného zákona neupravuje, či má toto odvolanie suspenzívny (odkladný)

účinnok, alebo nie. V takom prípade je potrebné aplikovať s poukazom na § 23 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z. Správny poriadok, podľa ktorého včas podané odvolanie má odkladný účinok, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. V tomto prípade je preto potrebné vychádzať z toho, že (nakoľko osobitný zákon č. 442/2004 Z.z. neustanovil inak) odvolanie podané proti rozhodnutiu o vyčiarknutí z registra podľa § 7 ods. 1 písm. c/ má odkladný účinok. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že Stanovy Komory, Registrový poriadok v piatej časti, § 4, odkladný účinok odvolaniu podanému proti rozhodnutiu o vyčiarknutí z registra nepriznávajú. To, či má odvolanie odkladný účinok, alebo nie, určuje výlučne zákon. Pokiaľ zároveň odvolací orgán odvolaniu nevyhovelo a žalobca sa následne domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia o vyčiarknutí z registra Komory v konaní pred súdom (§ 244 a nasl. OSP / SSP), ktorý navyše svojim uznesením odložil vykonateľnosť rozhodnutia o vyčiarknutí žalobcu, tak k vyčiarknutiu žalobcu z registra Komory de facto nedošlo a tento stav bude trvať až do právoplatného rozhodnutia súdu.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd vyhodnotil túto odvolaciu námietku žalovanej ako nedôvodnú.

2/ Nesplnenie podmienky na postup krajského súdu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP

Dôvod zrušenia rozhodnutia založil krajský súd na tej skutočnosti, že žalovaná sa dostatočne nevysporiadala s námietkou žalobcu týkajúcou sa nesprávneho zloženia Prezídia Komory pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu voči rozhodnutiu Disciplinárneho senátu Komory z 1. júla 2013. Žalobca teda namieta, že rozhodnutie o 6. septembra 2013, ktorým Prezídium Komory vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušilo rozhodnutie Disciplinárneho senátu Komory z 1. júla 2013, vydalo Prezídium Komory v nezákonnom zložení. Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu dospel k záveru, že žalovanou uplatnená odvolacia námietka je dôvodná.

Krajským súdom uplatnený dôvod spočívajúci v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia žalovanej nie je sám o sebe dostatočný na to, aby mohol pristúpiť k zrušeniu rozhodnutia žalovanej. Predovšetkým najvyšší súd poukazuje na to, že žalobca namieta nezákonné zloženie Prezídia Komory pri vydávaní svojho rozhodnutia zo 6. septembra 2013, ktorým Prezídium Komory vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušilo rozhodnutie Disciplinárneho senátu Komory z 1. júla 2013. Najvyšší súd podotýka, že predmetom konania vedeného pod sp.zn. 7Sžo/43/2016 je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 11. septembra 2014, číslo: 25/2012/Pr. Uvedená námietka týkajúca sa nesprávneho zloženia Prezídia Komory by mohla mať relevanciu iba v tom prípade, ak by smerovala k zloženiu Prezídia Komory, ktoré vydalo tu napadnuté rozhodnutie z 11. septembra 2014, číslo: 25/2012/Pr, pričom túto námietku mohol žalobca najskôr uplatniť až v podanej žalobe, čo napokon aj urobil.

Navyše najvyššiemu súdu neušlo pozornosti, že žalobca v podanej žalobe nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovanej v dotknutej časti vôbec nenamieta. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že počnúc 1. januárom 2012 (Novela OSP č. 388/2011 Z.z.) bol z § 250j ods. 3 OSP, teda z ustanovenia upravujúceho vady, na ktoré je povinný správny súd prihliadať z úradnej povinnosti, vyňatý dôvod zrušenia rozhodnutia správneho orgánu pre nepreskúmateľnosť, a to pre jeho nezrozumiteľnosť, alebo nedostatok dôvodov. Nakoľko je teda od 1. januára 2012 uvedený dôvod obsiahnutý iba v § 250j ods. 2 písm. d/ OSP, mal žalobca tento dôvod v podanej žalobe riadne uplatniť (§ 250j ods. 1 OSP).

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu opätovne dôsledne preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, prejednať vec v medziach podanej žaloby, vysporiadať sa so žalobnými námietkami žalobcu (predovšetkým s námietkou nezákonného zloženia Prezídia Komory pri vydávaní rozhodnutia z 11. septembra 2014) a zároveň opätovne v merite veci rozhodnúť.

Súčasne v novom rozhodnutí rozhodne krajský súd aj o trovách celého konania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 3 OSP a § 492 ods. 2 SSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.